

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

พระทำไมจึงโกหกโลกได้ลงคอขนาดนี้

เราบอกคลังหลวงคราวที่แล้วทองคำ ๘๐ แท่ง ดอลลาร์ ๔ แสน คราวนี้ทองคำ ๔๐ แท่ง ดอลลาร์ต้องให้ได้ ๓ แสนตามกันไปเรื่อย ๆ ค่อยเขยิบขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเรา ได้พื้นฐานไว้แล้วคือ ๕ ตันนี้เป็นพื้นฐานแล้วที่จะก้าวเข้าไป ก้าวขึ้นไปเรื่อย ๆ เราคิด ประมวลมาหมดแล้วจึงต้องได้มีแรงมีริบมีอะไร ๆ แล้วมีกวนพี่น้องทั้งหลายอยู่ตลอด คือเราจะพอได้สมบัติเข้าสู่จุดรวมคือคลังหลวงของเรานั้น คราวนี้เป็นคราวที่เหมาะสม เป็นกาลเวลาที่เหมาะ จะได้มากน้อยจะได้ตอนนี้ ถ้าออกจากนี้แล้วจะไม่ได้นะ นี่ที่เรา เร่ง

มันถึงกาลเวลาที่ควรจะได้ก็ให้ได้เป็นที่ระลึกของคนไทยทั้งชาติ อบอุ่นตลอดไป ถึงพวกลูกหลานเหลนไปเรื่อย ๆ เหมือนปุ๋ยตายายที่เสาะแสวงหาสมบัติมาให้เราทั้งหลายได้อบอุ่นมาตลอด คลังหลวงนี้คือมาจากปุ๋ยตายายบรรพบุรุษของเราหมุนเข้ามา มาไว้ให้พวกเราได้รับความอบอุ่น แต่เราก็มีลูกมีหลานนี้ เราตายไปก็ให้ลูกหลานได้ ได้รับความอบอุ่นจากสมบัติกองนี้วางนั้นนะ เราจึงอุตสาห์พยายาม เรายังค่อนข้างจะแน่ใจ อยู่ใน ๑๐ ตัน เตี้ยวันนี้ก็ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ค่อนข้างแน่ใจอยู่ว่าจะได้อยู่ ธรรมดาพี่น้อง ทั้งหลายทั่ว ๆ ไปที่นิมนต์เราไปรับบริจาคทางโน้นทางนี้ ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด มาเรื่อย ยิ่งหนาแน่นเข้าเรื่อยนะเวลานี้

ไปคราวนี้เราก็หมุนตัวเหมือนกัน ไปกรุงเทพไม่กี่วันก็ต้องไปทางพิจิตร พิษณุโลก กำแพงเพชร หลบไปหลบมาอยู่นั้น เราเห็นแก่ใจพี่น้องทั้งหลายที่ต่างคนต่าง ตะเกียกตะกายชวนชวยหามา เราผู้ไปรับมาเพื่อเข้าสู่จุดกลาง เราก็มีแก่ใจที่จะอุตสาห์ พยายามตะเกียกตะกายไปตามที่ขอร้องหรือนิมนต์มานี้ เราอุตสาห์ไปนะ ลำพังเราแล้ว เราไม่มีอะไรก็บอกแล้ว นี่ก็เห็นแก่พี่น้องชาวไทยของเรานี้แหละเป็นสำคัญ เราจะค่อย หนุนขึ้นเรื่อยแหละ สมบัติเราพวกทองคำ ดอลลาร์ จะค่อยหนุน เงินสดก็หมุนทั่ว ประเทศ ทางรัฐบาลก็ไม่นั่งนอนใจ ต่างคนต่างอุตสาห์พยายามเต็มกำลังทางรัฐบาลก็ดี พวกเราที่หาอีกทางหนึ่งเราก็พยายามเต็มกำลังเช่นเดียวกัน ก็ค่อยเป็นผลบวกไปเรื่อย ๆ แม้จะซ้าก็ตามก็บวก

ถ้าไม่ได้ระยะนี้จะไม่ได้อีก เราคิดประมวลมาหมดแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้พูดกับพี่น้องทั้งหลายเรียกว่าอย่างไม่อาย ระบาย เพราะพิจารณาหาจุดสำคัญ ๆ ที่จะไหลรวม แห่งสมบัติเป็นขั้นเป็นอันต่อชาติไทยของเรา มันก็มีในระยะนี้เท่านั้นที่เด่นอยู่เวลานี้ นอกจากนั้นแล้วหายเจียบไป จึงต้องให้พากันชวนชวย เวลานี้ควรได้มากน้อยเพียงไรให้

ชวนขายกัน เมืองไหนบ้างที่วาล่มจมไป อาร์เจนตินาเธอ (อาร์เจนตินา เม็กซิโก ครับ) อย่างนี้แล้ว ประเทศเขาพังไป ๆ ประเทศเราก็อยู่ในพวกเดียวกันที่จะพังแต่กลับฟื้นได้ ดูซิสำคัญไหม จนเขาแปลกใจ ประเทศเพื่อนบ้านที่เขาจมไปมีหลายประเทศนะ อยู่ในเครือเดียวกันที่จะจมในระยะเดียวกัน แต่เราฟื้นขึ้นมาได้ เขาแปลกใจมาก เขาวางใจ ฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร ถึงขนาดที่ว่าฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร

ก็ฟื้นขึ้นมาได้เพราะความรักความสงวนชาตินะซี เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วอันใดที่จะทำชาติให้แน่นหนามั่นคง ที่จะฟื้นขึ้นมาได้ด้วยวิธีใด มันก็ต้องหมุ่นคนเรา นี่มันก็ฟื้นมาได้ด้วยเหตุนี้เอง ด้วยความรักชาติของพี่น้องทั้งหลายนั่นเอง ความเสียสละ ความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ขึ้นได้ ๆ อย่างนี้แหละ ทางธนาคารก็ภาคภูมิใจ คราวนี้ยังอุตสาหะยามมาธนาคารชาติ เพราะทราบชัดเจนแล้ว เราประกาศออกเป็นวันเป็นเวลาเรียบร้อยแล้วที่จะมอบคลังหลวง ทางโน้นก็เลยถามมาเป็นกันเองเลยทีไรนะ ถามมาแบบเป็นกันเอง แบบเชื่อกันพูดง่าย ๆ ว่าคราวนี้จะได้มอบดอลลาร์ด้วยไหม คือมอบทองคำคราวนี้จะได้มอบดอลลาร์ด้วยไหม เขาถามมา

ทางนี้ก็ถามหาเรา เราก็บอกว่า ได้มอบ กับทองคำแหละไปด้วยกัน นี่เราไม่สนใจ คราวหลังเลยให้คำมั่นใจไปเลยว่า มอบคราวนี้จะต้องให้ได้ ๓ แสนดอลลาร์ ขึ้นแล้วนะ ๓ แสนดอลลาร์ นี้เรียกว่ามัดคอหลวงตาแล้ว ถ้าไม่ได้คอหลวงตาต้องขาด จึงแน่ใจจะได้ ๓ แสน ยังไงก็ต้อง ๓ แสน ไปกับทองคำ ๕๐๐ กิโลเป็นอย่างน้อย ถ้าหากว่าทองแท่งมันหลุดหวิด ๆ ทองของเรามีเท่านี้ ทองแท่งเท่านั้น มันหลุดหวิดพอจะเอาก็เอา ทองนี้บอกปังกันเลย เอามาเลยอย่างนี้ จึงว่าวันที่ ๑๐ เป็นวันที่จะพิจารณากันเอาอย่างมาละเอียดถี่ถ้วน ให้ตกลงกันได้ในวันนั้น ถ้าควรที่จะคืบเอาอีกจะเอา จะว่าหลวงตาซี โลกก็ยอมรับ ก็จริง ๆ โลกเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ควรจะขยับ ไม่อ่อนแอจะต้องขยับใส่เลย หลุดหวิดนี้จับติดมือจับติดทุกทีเลย ไม่ให้หลุดมือไปแหละ

คราวนี้ก็คอยฟังเรื่องราวนี้ก่อน ทองคำก็ไปเรื่อย ๆ ระยะนี้ไปเรื่อยเชียว ทองคำเรารู้สึกว่าขึ้นเร็วกว่าปกติอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่เรามอบทองคำ ๑ ตันเข้าสู่คลังหลวงกับดอลลาร์ ๔ แสนนั้นให้พี่น้องชาวไทยได้รู้ได้เห็นกันจากการถ่ายทอดสดทั่วประเทศ ในทำเนียบรัฐบาลวันนั้น ตั้งแต่วันนั้นมารู้สึกว่าทองคำขึ้นเรื่อย ๆ เร็วกว่าปกติ

นี่ก็เป็นทีที่แน่ใจเชื่อใจ คนเราเมื่อเชื่อใจแล้วมันก็ลงใจได้ ถ้าไม่เชื่อก็ลงไม่ได้ ฉะนั้นวันเรามอบทองคำวันนั้น จึงประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ตามหลักความจริงและตามสิ่งที่พี่น้องทั้งหลายสงสัย คือว่าทองคำนี้ เมื่อถวายเป็นไปแล้ว ๆ ก็หายเงิบไป ๆ ไม่เห็นโผล่ที่ไหน ๆ บางรายก็อาจจะปลงตก โอ๊ย ก็เราถวายเป็นไปแล้ว ท่านจะเอาไปไหนก็แล้วแต่เถอะ ปลงตกก็มี เราก็ดูวันนั้นนะ ความจริงแล้วที่ได้มามากน้อยเราก็ก

เอาไปเก็บหอมรอมริบไว้รวมกัน ๆ พอหลอมเราก็หลอมไปเรื่อย ๆ เมื่อยังไม่พอมอบ ก็ต้องรอไว้ก่อน ทีนี้เมื่อพอมอบแล้ว จึงออกมามอบให้พี่น้องทั้งหลายเห็นทั่วหน้ากัน เรื่องสมบัติเหล่านี้ไม่สูญหายไปไหน เป็นแต่เพียงว่าซำกับเร็วตามกาลเวลาของมันเท่านั้นแหละ เราว่า

ตั้งแต่นั้นมาแล้วก็รู้สึก ว่า ทองคำขึ้นเรื่อย ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ขึ้นไปตาม ๆ กัน ดอลลาร์ก็ขึ้นเรื่อย เพราะดอลลาร์กับทองคำนี้ ร้อยทั้งร้อยเข้าเลย ส่วนเงินสดก็ดังที่ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ทั้งเข้าคลังหลวง ทั้งออกกระจายไปทั่วประเทศไทย อันนี้เราจึงเอาแน่ไม่ได้ว่า จะเข้าเท่าไรจะออกเท่าไร แต่เราพิจารณาตลอด เวลานี้เงินสดเราที่เจียดเข้าซื้อทองคำ เท่าไรแล้วเวลานี้ (๙๓๑ ล้านบาท) นี่เงินสดเราที่แยกออกจากพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ที่เราช่วยเหลือในที่ต่าง ๆ หักเข้ามาซื้อทองคำได้ ๙๓๑ ล้านบาท (ซื้อดอลลาร์อีก ๑๐ ล้านเป็น ๙๔๑ ล้านบาท) นี่แหละที่เข้าคลังหลวงแล้ว นอกจากนั้นกระจายไปทุกแห่ง พี่น้องทั้งหลายไปจะเห็นแหละ

สำหรับหลวงตาบวไปที่ไหนเห็นหมด มีแต่หลวงตาบวทำ ผ่านไปไหน เฉพาะโรงพยาบาลนี้ โอ๊ย มากจริง ๆ ๑๐๐ กว่าโรง รถก็ ๑๐๐ กว่าคัน คันหนึ่งมันเท่าไร ตั้งแต่เริ่มต้น ๘ แสน จากนั้น ๘ แสนกว่าแล้ว เดี่ยวนี้อยู่ใน ๙๗๕,๐๐๐ เวลานี้สองคัน หรือสามคันกำลังสั่งอยู่ นี่ก็อย่างนี้แหละ นี่กระจายออกให้พี่น้องทั้งหลายเห็นอยู่อย่างนี้แหละ

เมื่อวานนี้ชาวจังหวัดไหนมาเมื่อวานนี้มาพูดกับเรา มันส่งข่าวถึงกันเร็วนะพวกนี้จุมูกแง้ ทราบมาจากโรงพยาบาลอุดรธานีว่าฉัน ว่าเราให้อะไรต่ออะไร เครื่องตาเราก็ให้หมด มีหน้าข้าให้รถยนต์อีกคันหนึ่ง เมื่อสองวันมานี้เขาว่าฉัน ติดตามมา แน่ะ โอ๊ย จุมูกแง้ นะ มากี่ไม่ได้เราก็บอก คราวนี้มาไม่ได้ เขาบอกเป็นแผนกตาเหมือนกัน เหมือนกันก็ไม่ได้ ระยะเวลาที่กำลังหมด ก็บอกตรง ๆ เป็นโรงพยาบาลไหนนะมา เขาเป็นหมอตาเหมือนกัน เราก็สงสาร แต่สิ่งที่จะสนองตอบแทนความสงสารนั้น มันไม่ได้มันซี มันไม่มีมันหมด หมด ๆ อยู่เรื่อย ๆ นะเรา รอบด้าน จ่ายทั้งนั้น นี่รอบด้านจ่ายตลอดเวลา

พี่น้องทั้งหลายได้เห็นเมื่อไรเรื่องเราจ่ายเงิน แต่มีแต่ความบริสุทธิ์ใจทั้งนั้น ไร่ เรื่องหลอก ๆ หลอน ๆ อย่างเปรตมาหลอกนี้ไม่มีว่างั้นเลย เพราะฉะนั้นถึงยันกันได้ ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เราไม่มีเราก็บอกไม่มี ออกบ้าง ๆ เลย เราไม่มี จะว่าให้มี หาเรื่อง โจมตีขนาดไหน มันก็หาเรื่องใส่เจ้าของนั่นแหละ เจ้าของโกหก ความโกหกจะไปไหน มันก็มาหาเจ้าของ ก็เราไม่โกหกเราจริง ถึงจะหาเรื่องใส่เราเท่าไร มันก็ไม่มาถึงเรา มัน

ก็ต้องเข้าหาผู้หนึ่งแหละ ผู้ช้วนั่นแหละ นี่เราทำมาอย่างนี้ตลอด เราไม่มีอะไรจึงบอกแล้ว เราช่วยโลกด้วยความเมตตาเต็มหัวใจ

สรุปทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๘ คือเมื่อวานนี้ ทองคำ ๔ กิโล ๑๕ บาท ๑๙ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙๙๐ ดอลลาร์ ก็ได้แบบนี้เรื่อย ๆ

ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วได้เท่านี้ก็เคยบอกแล้ว เขียนไว้หน้านั้นนะ ออกมาจากธนาคารชาตินั้น มาเขียนไว้หน้า (ด้านหลังศาลา) ให้เขาตัดลอกออกมาให้ เอาความจริงออกมา อย่างนี้แหละเราทำเพื่อโลก ไปเจอที่ไหนมีแต่ความจริงล้วน ๆ ความหลอกไม่มี

ไอ้พวกเปรตนี้ไปที่ไหนมีแต่ความหลอก เราพูดแล้วพูดเล่าเราไม่เคยเห็นในชีวิตของพระเราบวชมาด้วยกัน เอ้า จริง ๆ นะ บวชมาด้วยกัน หลักธรรมวินัยอันเดียวกัน เรียนมาด้วยกัน รู้เห็นอย่างเดียวกัน แต่การมาปฏิบัติตัวนี่ซิ มันเป็นอย่างไง เห็นนี้ โทกโลกทั้งเพเลยเถียวนะ บอกว่าทั้งเพ ไม่มีขึ้นดีเลย พระทำไมจึงไปโทกโลกได้ลง คอขนาดนี้ พระในพุทธศาสนาเราทำไมจึงเห็นในคราวนี้ เห็นอย่างเด่นชัดที่เดียวนะ โอ้ย ตั้งหน้าตั้งตาโทกโลก ไม่มีใครเกินพระกลุ่มนี้ว่างั้นเลย แหม ฟัน้องทั้งหลายไม่สลดสังเวชบ้างหรือ

หลวงตานี้ถ้าเป็นกระอักเลือดกระอักออกแล้วนะ เพราะเป็นพระด้วยกัน เรียนคัมภีร์เดียวกัน มันเห็นด้วยกันมา ผิดตรงไหนมันรู้ทันที ๆ ออกมานี้มีแต่ผิดทั้งนั้นว่างั้น ไม่เห็นว่าถูกต้องตรงไหน หาแต่เรื่องโจมตี มันหมดแล้วเหอ บุญกรรมอันดีงามในหัวใจของพระกลุ่มนี้ เราอยากถามว่างั้น มันมีแต่ความชั่วช้าลามกที่จะทำให้ลายชาติทำลายศาสนา ของเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองของตัวเองให้จมเพียงเท่านั้นแล้วเหอ อยากถามว่างั้นนะ ออกมาแจ้งไหนมีแต่แจ้งทำลาย ๆ ทั้งตะทั้งถีบทั้งยัน หาเรื่องนั่นเรื่องนี้ อย่างว่าเงินก็โนนไปหาโจมตีคุณทองก้อน ว่าแจ้งยอดเงินบริจาคไม่ตรงตามความจริง

ที่นั่นก็ย้อนละซีทางนี้ ก็มันเห็นกันอยู่ที่นี่ ที่ตรงเอามาอวดบ้างซีนะ นั่นเห็นใหม่ ละ ถ้าของเราไม่ตรง ผู้ที่ตรงที่แท้จริง ตรงอย่างนี้ ให้เอามาอวดเรา เราว่างั้น เราจะยกคัมภีร์พาดหน้าผากมัน จะว่าอะไร ก็เรามีความจริงทุกอย่าง ทะเบียนบัญชี หลักเกณฑ์ของเรามีตลอด มาชียากตายว่างั้นเลย เข้าใจไหม ถอนเงินแต่ละครั้ง ๆ เราปิดบังลึกลับที่ไหน เมื่อไร ๆ ออกให้ฟัน้องทั้งหลายทราบทุกระยะ ๆ ไป นี่ความจริงเราก็เอาเต็มสัดเต็มส่วน ยิ่งว่าไม่จริง จริงกว่านี่คืออะไรให้เอามา มาอวดเรา มาลบล้างของเรานะ มันไม่กล้ามา มันได้โจมตีก็เอา ฟังไหม คือมันไม่มีความดีอะไรเลย มีแต่เรื่องโจมตี

คนหนึ่งอุตสาหะพยายามหาแทบล้มแทบตาย คนทั้งประเทศ โอ้ย เขตแดนร้อนกันเป็นฟินเป็นไฟ เพราะกลัวบ้านเมืองจะล่มจะจม ศาสนาจะจมไปด้วยกัน แล้วก็ต่าง

คนต่างพยายามตะเกียกตะกาย ได้มามากน้อย ได้เท่าไร ๆ มาด้วยความสัตย์ความจริง หาเข้าสู่คลังหลวงด้วยความบริสุทธิ์ใจ ครั้นแล้วก็ได้อันนี้แหละมา ข้อใจมตีว่าไม่จริง ตามหลักความจริง แล้วหลวงตาบัวเอาเงินของพี่น้องทั้งหลายเข้าพุงตัวเอง ฟังซิพี่น้องทั้งหลายฟัง มันพูดได้หรือพระเราพูดอย่างนี้ละ นี่เปรตตัวไหนพูด คณะไหนพูดนี้ ท่านทั้งหลายได้ลงใจกับมันได้แล้วหรือพวกนี้ มันปลิ้นปล้อนหลอกหลวงทั่วประเทศไทยนะเวลานี้ ทุกสิ่งทุกอย่าง อยู่ ตะกละตะกลาม ลูกลี้ลูกลอนโดดโน้นโดดนี้ แขงโน้นแขงนี้ ไม่มีใครหิวกระหายเหมือนพวกเปรตกลุ่มนี้นะ

แต่เกิดมาในชีวิตของพระเราก็เพิ่งเห็นนี้ รู้สึกว่าตะกละตะกลามเอามากที่สุดทีเดียว จนน่าเกลียดว้างเงอะนะ ไม่น่าเกลียดยังไง มันไม่เอาความจริงมาพูด เรียนวิชาทาง อรรถทางธรรมมา แทนที่จะมาปฏิบัติให้เป็นความร่มเย็นและตายใจแก่พี่น้องทั้งหลาย มันกลับเอาพี่น้องเอาไฟมาเผาชาติเผาศาสนาไปด้วยกัน ทำไมมนุษย์ด้วยกันมันฟังกันไม่ ออกไม่รู้เรื่องวะ นี่ซิมันนำทุเรศมากนะ โอ๊ย หาดัมหาตุณทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วก็ไปเดิน ขบวน หรือจะไปนั่งภาวนาเรียกร่อง บิบบังคับให้รัฐบาลเอาอันนี้เข้าสู่สภาว้างนี้ไซ้ใหม่ ละ สภาไหนนะว้างนี้ พวกนี้มาจากไหนนะ มันมีอำนาจเหนือเมฆมาจากไหนมันถึงจะ มากดมาดันมาบีบบังคับคนทั้งชาติ มีรัฐบาลเป็นจุดศูนย์กลางของประชาชนทั้งชาติ ให้ ยอมหมอบกราบมันนะ พิจารณาซิ ใครจะกราบ หลวงตาบัวไม่กราบ บอกตรง ๆ อย่าง นี้เลย มันไม่กราบไม่ต้องบอก กราบเลย ถ้าไม่นำกราบโคตรมันมาเราก็ไม่กราบ ออย่าว่า ธรรมดานะ ต้องเอาจิ้ง ๆ อย่างนั้นซิ

ก็มันตมตุณบ้านเมืองจนแหลกเหลวหมด ไปถามที่ไหนไปซิ เอาความจริงมา เมื่อไร มีแต่เรื่องตมเรื่องตุณจากเปรตพวกนี้ทั้งนั้น แล้วเราจะเชื่อถ้อมันได้ยังไง แล้วจะไม่พูดตามหลักความจริงที่เราได้ยินได้ฟังมาในการตมตุณของมันได้ยังไง ต้องพูดได้ซิ มันขนาดนั้นนะ มันเลวขนาดนั้นแหละพวกนี้ พวกท่านพอใจแล้วหรือที่จะเอาขึ้นครอง บ้านครองเมืองครองศาสนานะ พวกตมตุณเก่ง ๆ ตะกละตะกลามทุกแบบทุกฉบับ ลูกลี้ลูกลอน นี่มีแต่จะเอาขึ้นสภา ๆ นะ

เมื่อวานเราก็ทราบมา จะมาให้สมเด็จพระสังฆราชเราเซ็น เซ็นจะขึ้นสภามา เหยียบหัวคนทั้งชาติ ทางโน้นเขาก็โทรมาหาเราซิ ก็เรื่องใหญ่มันอยู่ที่นี้ไซ้ใหม่ละ เขาก็ โทรมา บอกว่านี่เขาจะให้สมเด็จพระสังฆราชเราเซ็น ถ้ามหาเราจะว่าไง ไม่ให้เซ็นไม่ เห็นด้วย ขึ้นทันที ๒ ประโยคพอ เอา เอาไปปฏิบัติว้างเลย เราสั่งปึงคินเลย นั้นเห็น ใหม่ละ อ่อนไม่ได้ อ่อนกับพวกเปรตพวกผีนี้ เราเป็นเจ้าของสมบัติ อ่อนไม่ได้นะ จะ ปล่อยให้โจรให้มารเข้ามาเหยียบย่ำทำลายชาติบ้านเมืองมีอย่างหรือ ตั้งแต่เจ้าของ

ครอบครัวเขา โจรมารเข้าไปเขายังต่อสู้กัน จะไปรบไปราไปปล้นเอาบ้านเอาเมืองเขา
เจ้าของบ้านยังต่อสู้ นี่เจ้าของชาติเป็นยังไง พิจารณาซิ

ทั้งชาติทั้งศาสนายู่กับพี่น้องชาวไทยทุกคน ๆ จะยอมให้มาเหยียบเหยียบหรือ
พิจารณาซิ ก็เรื่องมันเป็นอย่างนี้ มันจะเอามาเหยียบได้ยังไง มีแต่เรื่องมหากภัยต่อชาติ
บ้านเมือง ใครจะไปแตะมันได้วะ มีแต่ปัดออก ๆ ถ้ายืดเยื้อ ถ้าปล่อยให้เข้ามาชาติไทย
หมด ศาสนาหมด มีเท่านี้ ไม่มีอย่างอื่น

เวลานี้กำลังลุกลี้ลุกกลนเป็นบ้า โอ๊ย ไม่มีใครเกินพวกนี้นะ จึงได้เห็นพระเป็น
เปรตเป็นผีเป็นยักษ์เป็นมาร เลยธรรมดาของพระไปในคราวนี้แหละที่บวชมานี้แหละ เรา
เห็นชัด ๆ เราพูดได้เต็มปากของเรา พี่น้องทั้งหลายก็จะได้เห็นเหมือนกัน โอ๊ย คนผู้มี
สมบัติผู้ดีคงสลดสังเวชเหมือนกัน แต่ท่านไม่พูด ท่านไม่ใช่หน้าที่พูด เรามั่นหน้าทีพูด
เพื่อรับรองคนทั้งชาติศาสนาของพระพุทธเจ้า เต็มหัวใจแล้วเวลานี้ เราจะไม่พูดได้ยังไง
เราก็ต้องพูดของเรา

มันเป็นอย่างนั้นจะให้ยังไง เราออกคำไหนไม่ได้หลอกใครนี่ พูดตามหลัก
ความจริง ที่พูดเดี๋ยวนี้ก็เอาความจริงมาพูดนี่แหละ ไปที่ไหนตัมตุนหลอกหลวง ไปทุกแห่งทุก
มุม ทุกหย่อมหญ้ามันไปหาตัมตุนนะ พวกเปรตนี่นะ หัวโล้น ๆ ผ่าเหลืองหายไปไหนไม่รู้
นะ ผ่าเหลืองของพระพุทธเจ้า มีแต่ผ่าเหลืองของเปรตของเทวทัตเต็มหัวมันอยู่นั้นเวลา
นี้ ไปที่ไหนหลอกหลวงตัมตุน ท่านทั้งหลายพอใจแล้วหรือ ที่จะเอาพวกนี้ขึ้นครองบ้าน
ครองเมือง เอา พิจารณาตัดสินใจเสียซิ สมบัติเป็นของเราละ ศาสนาเป็นของเรารักษา
มาตั้งแต่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษของเราจนกระทั่งถึงเรา เราจะยอมปล่อยให้เหล่านี้ไปเอา
พวกนั้นเข้ามากราบหรือ เอาพิจารณาซิ เอาละพอ

จากนี้เราก็จะได้ออกเดินทางไปกรุงเทพฯแหละ พวกอยู่ในวัดในวาอย่าทะเลาะ
เบาะแว้งกันนะ เราผู้ปกครองนี่อกจะแตก รัชชาติไหนก็เหมือนไม่รู้แหละ แต่มันหัวอกจะ
แตก ออย่าว่าไม่รู้แหละ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร มาภาวนามาหาทะเลาะกัน หากิดหากันหา
ขวางแบบนั้นแบบนี้ มันมีนะไอ้เรื่องกิเลส ไปที่ไหนมันไม่เคยล่องละ มันต้องขวาง
ตลอดนะ จำให้ตีทุกคน

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com